

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Δεν ήταν, λοιπόν, λογικό να επιθυμούμε να μοιραζόμαστε ξένους κινδύνους, τη στιγμή που επιστρέψαμε σε τέτοια κρίσιμη περίοδο, ούτε και οι τύραννοι άλλωστε έδειχναν φανερά τέτοια διάθεση, ώστε να μοιραστούν τη διακυβέρνηση με αυτούς που έλειπαν από την πόλη και δε βαρύνονταν με κάποιο έγκλημα. Αντίθετα, μάλλον στερούσαν από τα πολιτικά δικαιώματα ακόμη και εκείνους που τους είχαν βοηθήσει να καταλύσουν τη δημοκρατία.

2. Ο Μαντίθεος ισχυρίζεται πως όχι απλά δεν είχε λόγους να συμμετέχει στην εξουσία των Τριάκοντα τυράννων, αλλά θα ήταν αφύσικο εκ μέρους του να αναμειχθεί στις πολιτικές τους υποθέσεις («οὔτε ἡμᾶς εἰκὸς ἦν»). Μάλιστα, για να ισχυροποιήσει την απέχθεια του και την πολιτική του αντίθεση προς το πολίτευμα τους, θεωρεί τους κινδύνους που αυτοί αντιμετώπιζαν «ἀλλοτρίους», ξένους προς τα πολιτικά του ενδιαφέροντα. Το συλλογισμό του ενισχύει η φράση «εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους», η οποία κάνει υπαινιγμό στις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν οι τύραννοι, εξαιτίας των ενεργειών των δημοκρατικών του Θρασύβουλου. Από τη μία, λοιπόν, η απουσία του την κρίσιμη εποχή για το πολίτευμα και από την άλλη η επιστροφή του στην Αθήνα σε καιρούς χαλεπούς για την τυραννία είναι παράγοντες που καθιστούν αφύσικη και ανόητη τη συμμετοχή του Μαντίθεου στο τυραννικό πολίτευμα. Προσπαθώντας να αξιολογήσουμε το επιχείρημα του, καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως, μολονότι δεν αποτελεί απόδειξη της αρχικής του θέσης, είναι ωστόσο αρκετά πειστικό των ισχυρισμών του. Η αποδεικτική αδυναμία του συλλογισμού του γίνεται εμφανής από τη φράση «εἰκὸς» — και ο ίδιος το θεωρεί πιθανό. Παρόλα αυτά το χαρακτηρίζουμε πειστικό, γιατί τα όσα ισχυρίζεται συμφωνούν με τους κανόνες της λογικής και είναι εύλογο οι δικαστές να σκεφθούν πως και οι ίδιοι στη θέση του Μαντίθεου θα τηρούσαν ανάλογη στάση, θα επιδείκνυαν παρόμοια συμπεριφορά.

3. Ο Μαντίθεος προσπαθεί να αποδείξει ότι είναι ανόητο να εμπιστεύεται κανείς το πινάκιο των ιππέων. Προβάλλει, λοιπόν, το επιχείρημα ότι είναι ανόητο να στηρίζεται κανείς στον κατάλογο αυτόν, προκειμένου να διαπιστώσει ποιοι υπηρέτησαν στο ιππικό, για δυο βασικούς λόγους:

- Δεν συμπεριλαμβάνονται σ' αυτόν τα ονόματα Αθηναίων που οι ίδιοι ομολογούν ότι υπηρέτησαν τότε στο ιππικό των Τριάκοντα.
- Αντίθετα, συμπεριλαμβάνονται τα ονόματα πολλών άλλων Αθηναίων που έλειπαν τότε από την πόλη.

Αυτό σημαίνει ότι, καθώς ο κατάλογος ήταν εκτεθειμένος στην αγορά σε κοινή θέα και επιχρισμένος με γύψο, θα μπορούσαν να γίνουν πολλές παραποιήσεις. Το επιχείρημα είναι βέβαια λογικό, αλλά όχι απολύτως πειστικό, γιατί δεν αποδεικνύεται

ότι όσοι συμπεριλαμβάνονταν στο πινάκιο δεν υπηρέτησαν στο ιππικό. Ίσως κάποιοι από αυτούς να μην υπηρέτησαν, αλλά αυτό δεν μπορεί να ισχύει για όλους.

4. **ἐκ τοῦ σανιδίου:** μικρή σανίδα που λεγόταν και λεύκωμα, πάνω της ήταν αναγεγραμμένα τα ονόματα των ιππέων, εκτεθειμένη σε κοινή θέα. Η αναγραφή του στην σανίδα αυτή υπήρξε η απόδειξη για τους κατηγορούς του Μαντιθέου ότι συμμετείχε στο ιππικό σώμα των Τριάκοντα.

τας καταστάσεις ἀναπράξητε παρ' αὐτῶν: κατάσταση ήταν το χρηματικό ποσό που έπαιρναν από το δημόσιο οι ιππείς και στην συνέχεια το επέστρεφαν μέσω των φυλάρχων στην θέση του μετά το τέλος της θητείας τους .

5. Βλ. Σελ. 18 του σχολικού βιβλίου (η παραγραφος για το επιδεικτικό γένος)

6. ουσία: ἐστίν

ολοφάνερος: φαίνονται

δημοκρατία: δῆμον

λεξικό: ὁμολογούντων

απογραφή: ἐγγεγραμμένοι

7. ἐπιθυμεῖν: προθυμία

ἐξαμαρτάνουσι: αναμάρτητος

μεταδιδόναι: παράδοση

ἐψηφίσασθε: ψηφοφορία

ἀπενεγκεῖν: διαφορά

8. κινδύνων: κινδύνου

δῆμον: δήμους

φυλάρχους: φύλαρχον

σανιδίου: σανιδίων

γνώμην: γνώμας

9. Χρονική αντικατάσταση

Ενεστώτας	ἐστίν
Παρατατικός	ἦν
Μέλλοντας	ἔσται
Αόριστος	ἐγένετο
Παρακείμενος	γέγονε
Υπερσυντέλικος	ἐγεγόνει

Εγκλιτική αντικατάσταση

Οριστική	ἐστίν
Υποτακτική	ἦ
Ευκτική	εἴη
Προστακτική	ἔστω